

PERİNÇEK İSVİÇRE DAVASI

KARAR – SAVUNMA – SORGU

İÇİNDEKİLER

SUNUŞ	9
MAHKEME KARARI	11
SAVUNMA	85
SORGU	93

SUNUŞ

Kaynak Yayınları, “Ermeni Sorunu”na ilişkin belgeleri yayımlamayı sürdürüyor. Uluslararası hukuk literatürüne **Perinçek-İsviçre** davası olarak geçen davada AIHM’ce verilen kararın yanısıra Dr. Perinçek’in Temyiz Mahkemesi’nde yaptığı savunma ve savcılara verdiği sorgu da kitapta yer alıyor.

Avrupa İnsan Hakları Mahkemesi’nin 17 Aralık 2013 tarihinde açıkladığı karar birçok bakımdan önemlidir.

“Ermeni Sorunu” hem tarihsel kökleri bakımından hem de konu hakkında dile getirilen çelişkili düşünceler nedeniyle karmaşıktır; kötü niyetli çabalarla fikren iyice karıştırılmış, kavramlar, olgular iç içe geçirilmiştir. Dahası, zaman içinde trajik sonuçlar doğuran bu duyarlı sorun, belli çevrelerce Türkiye’ye karşı bir kara propaganda malzemesi olarak kullanılmıştır. Uluslararası kamuoyu, siyasal hesaplar güden ABD ve AB’li odaklarca, Türkiye’yi aşağılamak, ulusal gururunu rencide etmek üzere yönlendirilmiştir.

Uluslararası bir mahkeme olan Avrupa İnsan Hakları Mahkemesi’nin, Türk tezlerini dile getiren Dr. Doğu Perinçek’in yaptığı savunmaya kulak vermesi, üzerinde ayrıca önemle durulması gereken bir husustur. Mahkeme, sonuç itibarıyla, Perinçek-İsviçre davasında İsviçre’yi mahkum eden kara-

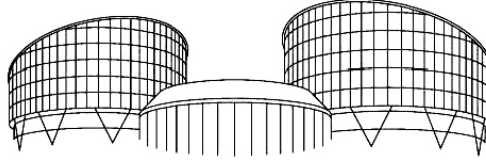
rını Avrupa İnsan Hakları Sözleşmesi'nin 10. maddesinde ifadesini bulan "ifade özgürlüğüne" dayandırmıştır ama karar incelendiğinde esasa ilişkin hususlar üzerinde durduğu da açıkça görülmektedir.

Bu açıdan, AİHM kararı "Ermeni Sorunu" tartışmalarında yeni bir sayfa açıyor. Mahkemenin iki yargıcının ifadeleriyle "Perinçek davası, AİHM'nin bugüne kadar ele almadığı iki hukuki sorunu ele alıyor: Ermeni soykırımı iddiaları ve soykırımın inkârının suç sayılması."

Görüldüğü gibi bu kararla birlikte büyük bir tartışma başlamış ve daha bugünden geniş bir kesime mal olmuştur. Diğer bir deyişle, karalama devri, tek yanlı propaganda kampanyaları geride kalmıştır. Gerçekleri konuşmanın, tarihsel hakikate ulaşmaya çalışmanın zamanı gelmiştir.

Kaynak Yayınları bugüne kadar büyük bir hassasiyetle "Ermeni Sorunu" konusunda özgün, bilimsel, tarihsel gerçeklere bağlı pek çok yayına imza attı. AİHM kararını ve bununla birlikte Dr. Perinçek'in savunma ve sorgularını yayımlamamız da bu çabanın bir devamı olarak görülmelidir.

Kaynak Yayınları

EUROPEAN COURT OF HUMAN RIGHTS
COUR EUROPÉENNE DES DROITS DE L'HOMME

AVRUPA İNSAN HAKLARI MAHKEMESİ

**İKİNCİ DAİRE
PERİNÇEK-İSVİÇRE DAVASI**

(Başvuru no: 27510/08)

KARARIN ÇEVİRİSİ

STRAZBURG

17 Aralık 2013

İşbu karar AIHS'nin 44/2 maddesinde belirtilen koşullar çerçevesinde kesinleşecektir.
Şekli düzeltmelere tabi olabilir.

Perinçek–İsviçre davasında,

Guido Raimondi, Başkanlığında

Yargıç Peer Lorenzen,

Yargıç Dragoljub Popović,

Yargıç András Sajó,

Yargıç Nebojša Vučinić,

Yargıç Paulo Pinto de Albuquerque,

Yargıç Helen Keller

ve Daire Kâtibi Stanley Naismith mevcudiyetinde,

12 Kasım 2013 tarihinde toplanan AIHM'nin İkinci Dairesi bu tarihte izleyen kararı vermiştir.

USUL

1. İsviçre Konfederasyonu aleyhine açılan (27510/08) başvuru numaralı davanın temelinde, Türk vatandaşı olan Doğu Perinçek'in (başvuran) Avrupa İnsan Hakları Mahkemesi'ne İnsan Hakları ve Temel Özgürlüklerin Korunmasına ilişkin Sözleşme'nin (Avrupa İnsan Hakları Sözleşmesi - Sözleşme) 34. maddesi uyarınca yapmış olduğu başvuru bulunmaktadır.

2. Başvuran Ankara Barosu avukatlarından M. Cengiz tarafından temsil edilmiştir. İsviçre Hükümet'i ise (Hükümet), Ajan Vekili sıfatıyla, Federal Adalet Bürosu Avrupa Hukuku ve Uluslararası Alanda İnsan Haklarının Korunması biriminde görevli Adrian Scheidegger tarafından temsil edilmiştir.

3. Başvuran, özellikle, farklı etkinlikler sırasında, alenen, Ermeni soykırımını "uluslararası yalan" olduğunu beyan etmesinden dolayı İsviçre Mahkemeleri tarafından haksız bir biçimde mahkûm edildiğini ileri sürmüştür.

4. 10 Eylül 2010 tarihinde başvuru Hükümet'e tebliğ edilmiştir. Sözleşme'nin 29§1 maddesinin öngördüğü üzere, ilgili dairenin kabuledilebilirlik ve esas hakkında aynı anda hükme varmasına karar verilmiştir.

5. Türk Hükümeti, Sözleşme'nin 36§1 maddesinin kendisine tanıdığı müdahil olma hakkına dayanarak, 15 Eylül 2011 tarihinde görüşlerini iletmıştır.

OLAYLAR

I. DAVANIN KOŞULLARI

6. Başvuran 1942 doğumludur ve Ankara'da ikamet etmektedir.

7. Başvuran hukuk doktorudur ve Türkiye İşçi Partisi Genel Başkanı'dır. Başvuran, 7 Mayıs, 22 Temmuz ve 18 Eylül 2005 tarihlerinde sırasıyla Lozan, (Vaud Kantonu), Opfikon (Zürich Kantonu) ve Kôniz'de (Bern Kantonu) farklı konferanslara katılmış ve bu

konferanslar sırasında, 1915 yılında ve izleyen yıllarda Osmanlı İmparatorluğu tarafından Ermeni halkına karşı işlenen her türlü soykırımın varlığını aleni bir şekilde reddetmiştir. Ermeni soykırımı fikrini de “uluslararası yalan” olarak nitelendirmiştir. Başvuranın söylemleri farklı bağlamlarda gerçekleşmiştir: Başvuran, Lozan’da düzenlenen bir basın toplantısı sırasında (Türkçe olarak), 1923 Lozan Antlaşması’nın yıldönümü çerçevesinde düzenlenen bir konferans sırasında Opfikon’da ve partisinin toplantısı vesilesiyle Kôniz’de konuşma yapmıştır.

8. 15 Temmuz 2005 tarihinde, İsviçre-Ermenistan Derneği, yukarıda sözü edilen konuşmalarının içeriği nedeniyle başvuran hakkında şikâyetle bulunmuştur.

9. 9 Mart 2007 tarihli bir kararla, Lozan Sulh Ceza Mahkemesi, başvurunu İsviçre Ceza Kanununun mükerrer 261. maddesinin 4. fıkrası uyarınca ırk ayrımcılığı suçundan suçlu bulunmuş ve başvurunu iki yıl tecil edilmek üzere 100 İsviçre Frank’ı para cezasına çevrilen 90 günlük hapis cezasına ve 3.000 İsviçre Frank’ına (yaklaşık 2.500 Avro) dönüştürülen 30 günlük hapis cezasına mahkûm etmiş ve İsviçre-Ermeni Derneğine 1.000 İsviçre Frank’ı (yaklaşık 850 Avro) ödemesine karar vermiştir. Lozan Sulh Ceza Mahkemesi, Ermeni soykırımının gerek İsviçre kamuoyu bakımından, gerek daha genel anlamda gerçek bir olay olduğunu tespit etmiştir. Mahkeme, farklı parlamenter faaliyetlere (özellikle Buman’ın tezine; bkz. aşağıda 16. paragraf), hukuki yayınlar ile federal ve kantonal siyasi makamların farklı beyanlarına atıfta bulunmuştur. Ayrıca, Mahkeme, Avrupa Konseyi¹ ve Avrupa Parlamentosu gibi farklı uluslararası kuruluşlar tarafından sözkonusu soykırımın tanındığını belirtmiştir. İlâveten Mahkeme, başvurunu tarafından izlenen amaçların ırkçı amaçlarla eşdeğer olduğu ve tarihi tartışma niteliği taşımadığı sonucuna varmıştır.

10. Başvurunu, sözkonusu karara karşı istinaf başvurusunda bulunmuştur. Başvurunu öncelikle bu kararın iptal edilmesini ve özellikle Ermeni sorununa ilişkin olarak araştırmaların durumu ve tarihçilerin tutumu hakkında ek soruşturma yapılmasını talep etmiştir.

11. 13 Haziran 2007 tarihinde, Vaud Kantonu Ceza İstinaf Mahkemesi, sözkonusu karara karşı başvurunun yapmış olduğu temyiz başvurusunu reddetmiştir. İstinaf Mahkemesi’ne göre, İsviçre Ceza Kanunu’nun mükerrer 261. maddesinin 4. fıkrasının kabul edildiği tarihte, Yahudi soykırımı gibi, Ermeni soykırımı da İsviçre Kanun koyucusu tarafından gerçekliği tanınan tarihi bir olaydı. Dolayısıyla, mahkemelerin, soykırımın mevcudiyetini kabul etmek için tarihi çalışmalara başvurmaları gerekmiyordu. İstinaf Mahkemesi, başvurunu, Ermenilerin uğradığı kıyım ve tehcirleri inkâr etmeksizin olayların soykırım olarak tanımlanmasını reddetmekle yetindiğini vurgulamıştır.

12. Başvurunu, sözkonusu karara karşı cezai bakımından Federal Mahkeme’ye temyiz başvurusunda bulunmuştur. Başvurunu, özellikle, hakkında verilen kararın, kendisininin

¹ Parlamenter Meclisinin bazı üyeleri dışında Avrupa Konseyi kendi adına Ermeni soykırımını tanımamıştır (bkz. aşağıda 29. paragraf).